

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **E. N.**, zast. JUDr. Richardem Polmou, advokátem, se sídlem Křížkové schody 67, Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2025, č. j. OAM-1433/BE-BE01-VL15-Z-2025, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2026, č. j. 48 A 2/2026-13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Soudem ustanovenému zástupci žalobkyně, JUDr. Richardovi Polmovi, advokátovi, se sídlem Křížkové schody 67, Mladá Boleslav, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ve výši celkem 10.140 Kč. Tato částka bude zástupci žalobkyně vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, žalobkyni zajistil v zařízení pro zajištění cizinců a podle § 46a odst. 5 téhož zákona dobu trvání zajištění stanovil do 3. 4. 2026.

[2] Krajský soud v Praze nadepsaným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti tomuto rozsudku kasační stížnost, v níž uvedla, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech a považuje jej za nezákonné. Kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje její vlastní zájmy. Postup správních orgánů i krajského soudu byl nesprávný. V průběhu řízení nebyla její situace hodnocena dostatečně individuálně. Přístup správních orgánů a soudu stěžovatelka označila za nepřiměřený. V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka dále uvedla, že krajský soud věc

posoudil pouze formálně a odůvodnění kasační stížností napadeného rozsudku je velice stručné a nepřesvědčivé. Ve správním řízení bylo porušeno její právo na řádný proces a správním orgánem byly ignorovány důkazy, které předložila a navrhla. Není pravdou, že lhala hlídce Policie ČR při svém zajištění dne 11. 12. 2025. Při nákupech upadla na zem a udeřila se do hlavy, což patrně vedlo k otřesu mozku, a při zjišťování totožnosti tak zkomolila své jméno, a dokonce spletla datum narození. Vůbec nechápe, že ji policisté mohli rozumět, že je z Ukrajiny. Vždy všem říkala, že je z Moskvy. Také není pravdou, že by byla zadržena při krádeži v drogerii. Připustila, že se na území České republiky zdržuje bez platného povolení. V České republice se zdržovala za účelem péče o svou jedinou dceru, která trpí úzkostmi a depresemi a s tímto onemocněním již byla několikrát hospitalizována.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka pobývá na území ČR i EU neoprávněně a ke dni 15. 4. 2026 je zajištěna podle zákona o pobytu cizinců.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal podmínky pro řízení o kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Před zahájením meritorního přezkumu věci se však Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, což je i tato věc, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž jsou vymezeny podmínky, kdy lze shledat podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele. Na toto usnesení nyní soud pro stručnost odkazuje.

[7] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud shledal, že žádná z těchto podmínek nebyla naplněna, a kasační stížnost je proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[8] Krajský soud se v napadeném rozsudku řádně a podrobně zabýval všemi žalobními námitkami uplatněnými stěžovatelkou. Jedná se o rozsudek srozumitelný, opřený o dostatečné odůvodnění, ze kterého je zřejmé, proč krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku. Krajský soud vystihl podstatu věci a zcela správně konstatoval, že stěžovatelka (opakovaně) vědomě neoprávněně pobývala na území ČR bez pobytového oprávnění, navíc v rozporu s uloženým správním vyhoštěním. Snažila se vystupovat pod falešnou identitou a odmítla s Policií České republiky spolupracovat. Byly tak dány dostatečné důvody pro zajištění stěžovatelky podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, dle kterého ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelce nepřisvědčil, že krajský soud věc posoudil pouze formálně a odůvodnění napadeného rozsudku je velice stručné a nepřesvědčivé.

pokračování

[9] Také z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je v souladu s požadavky judikatury patrné, z jakého skutkového stavu žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při hodnocení zjištěného skutkového stavu a k jakým závěrům dospěl, přičemž tyto úvahy žalovaný v odůvodnění rozhodnutí náležitě a srozumitelně vyjádřil (např. rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65).

[10] Obecné námitky týkající se nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu bez upřesnění konkrétních pochybení jak soudu, tak správního orgánu, byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu. Namátkou lze uvést například rozsudek NSS ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, kde se uvádí, že za situace, kdy námitky učiněné v kasační stížnosti zůstávají v rovině obecného nesouhlasu s rozhodnutím žalovaného, nelze tvrdit, že by žalovaným provedené dokazování bylo nedostatečné a skutková podstata, ze které správní orgán vycházel, neměla oporu ve spise, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že nezjistil, že by k některým námitkám či podkladům stěžovatelkou předloženým nebylo přihlédnuto, a jako na nedůvodnou je třeba hledět na kasační stížnost, v níž nebyly označeny žádné konkrétní údaje či skutečnosti, které měly být při přezkoumání krajským soudem pominuty.

[11] Tvrzení stěžovatelky, že nelhala hlídce Policie ČR při svém zajištění dne 11. 12. 2025, neobstojí, neboť při této kontrole ke své totožnosti uvedla jméno N. A. a datum narození X. Stěžovatelka tedy uvedla zcela jiné datum narození, jméno a příjmení, než má ve skutečnosti. Uvedení těchto falešných identifikačních údajů nelze vysvětlit ani omluvit tím, že se stěžovatelka uhodila do hlavy, neboť pokud byla schopna uvést falešné identifikační údaje, pak by byla schopna uvést i pravé identifikační údaje. Sporné nejsou další skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, a to, že stěžovatelce bylo v minulosti uloženo správní vyhoštění, což ovšem nerespektovala a dlouhodobě na českém území pobývala bez příslušného oprávnění. Žádost o mezinárodní ochranu podala účelově, aby se vyhnula realizaci správního vyhoštění, a neuvedla žádné obavy ve vztahu k návratu do země původu.

[12] Tvrzení stěžovatelky, že pečuje o svou dceru, nebylo ničím doloženo, a nic tak nemění na tom, že v posuzované věci byly splněny podmínky pro postup podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, neboť vzhledem k výše uvedeným okolnostem představuje nebezpečí pro veřejný pořádek.

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Nejvyšší správní soud proto nepřistoupil k meritornímu přezkumu kasační stížnosti a dle § 104a s. ř. s. ji odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch a žalovanému nevznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tedy nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[15] Odměna zástupci stěžovatelky JUDr. Richardovi Polmovi, advokátovi, který byl stěžovatelce k její žádosti ustanoven usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2026, č. j. 4 Azs 27/2026–29, a jehož náklady tak nese stát, byla stanovena za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení (včetně první porady se stěžovatelkou) a doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 4. 2026, podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za tyto úkony náleží zástupci stěžovatelky odměna ve výši 2 x 4.620 Kč podle § 7 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu. Dále zástupci stěžovatelky náleží náhrada hotových výdajů (režijní paušál ve výši 2 x 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy zástupci stěžovatelky náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 10.140 Kč. Zástupci stěžovatelky tak bude vyplacena částka ve výši 10.140 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Požadavku zástupce stěžovatelky na přiznání odměny a nákladů za konzultaci se stěžovatelkou dne 7. 4. 2026 Nejvyšší správní soud nevyhověl, neboť tato konzultace je součástí úkonu převzetí a přípravy zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Cestovné zástupce stěžovatelky neúčtoval.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2026

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu